

Eylemler ve Kriz

Koray Çalışkan

koray.caliskan@boun.edu.tr

İktisadi sorunları iktisatçıların çözmesi gerektiğine dair inanç geç modern kapitalizmin en güçlü ideolojik doktrini. Önemli kararların uzmanların güya siyasi olmayan kararlarına bırakılması gerektiği fikri çok yaygın. Bergama'ya altın madeni mi yapılacak, bırakalım riski bilim insanları hesaplasın, bırakalım onlar karar versin. Kriz mi çıktı, bırakalım iktisatçılar ne yapacağına karar versin.

KİM KARAR VERSİN?

Neo-liberalizmin Üçüncü Dünya'ya girdiği ilk yer tarımdır. Nedeni ne? Siyaseten en az örgütlü olanların emekleri en değersizdir. Bu nedenle tarımın altüst oluşu diğer sektörlerden önce olur. Ama Yunan çiftçisi için durum böyle değil. Yedi sekiz sene önce Yunan Tarım Bakanı tarımsal girdilerin desteklenmesinde bazı değişiklikler yapılabileceğini ima etmişti. Bu bile Yunan çiftçilerinin ayaklanması için yeterdi. Bir gecede Selanik Atina karayolunu işgal ettiler. Bakan istifa etti. Yunan köylüleri değerlerini böyle bastırarak aldılar. Kimin emeğinin daha değerli olduğunu piyasa değil politika belirler. Bunun en önemli yolu eylemler.

29 KASIM EYLEMİ

29 Kasım bu nedenle çok önemli. KESK ve DİSK'in öncülüğünde toplanan on binler Ankara'da hep bir ağızdan "bizim paramızı başkasına verdimiz" dedi. Yüzlerce otobüsle Ankara'ya gelen kitleler "bizim adımıza IMF'den para alma, alırsan da bizim için kullan" dediler. AKP'nin bu parayı kendi zenginlerini nemalandırmak için kullanması artık daha zor. Ancak çabuk unutulur, ondan bir an önce yeni eylemlerle hükümete değeri kimin ürettiğinin anlatılması lazım. Türk Eğitim Sen gibi sendikalar Denizli'de kriz geçsin diye dua ediyorlarmış. İyi fikir. Bizim de bir iki dua etmemiz lazım: "Sendikacıların aklını başına getir ya rabbim!"

MİTRALYÖZ MİTRALYÖZ...

29 Kasım eylem günü Ankara'da hava gerçekten çok güzeldi. Allah solcuları daha çok sever, anlıyoruz. Güzel bir sabah başladı eylem. Eğitim Sen'in gücü göz kamaştırıcıydı. Bir kere daha ülkenin en önemli sol sendikası olduğunu kanıtladı eğitimciler.

Ancak Eğitim Sen kortejinden çıkınca, Türkiye solunun ne durumda olduğunu bir kere daha görüyor insan. Sosyal klüpten fazla bir gücü olmayan koca isimli minik gruplar, ciddi suratlı gencecik suratlar, ve o süper şarkılar. Bir grup halay çekiyor: "Mitralyöz mitralyöz, halay başı mitralyöz!"

Aferin. Militarizm gırla. Birileri "makineli tüfek, el bombası, yaşa halay başı" diye hoplasa zıplasa, parmaklarıyla da kurt işaretleri yapsa ne deriz? Yok, benim de lise günlerim Yorum konserlerinde geçti. Ama yetmez mi? Kurşun top tüfek analogilerinin hayal gücümüzü bu kadar beslemesi garip değil mi?

Yine başka bir grup slogan atıyor. "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız". Midem bulandı. Gayri ihtiyari bağırdım, arkadaşlar aramızda vejetaryen var diye. Güldüler. Bırakın yahu. Niye

birilerini boğuyoruz? Hadi bazılarımız şiddetle sorununu çözmemiş olabilir. Kimse mükemmel değil, anlarım. Ama kanda boğmak nedir? Patoloji değil mi? Bilmiyorum, ben mi garibim, yoldaşlar mı?

AMA

Ufak tefek sorunlar dışında miting muhteşemdi. KESK ve DİSK'in eline sağlık. Ama bir iki önemli meseleyi atlamışlar. 1) Polis güvenlik noktalarında mutlaka miting organizasyonundan birileri olmalı. Küçük bir sorunun bütün mitingin rengini belirlemesini böyle engelleriz. 2) Sesi kısık konuşmacılar insanları harekete geçiremiyor. Saatlerdir bağırp miting düzenlemesi yapan sendikacılar bağtırmaktan kısılmış sesleriyle kulak tırmalıyorlar. İnsanlar gülüşüyor. 3) Konuşmalar çok uzuyor. Yine öyle oldu. Söylemesi ayıp bizim otobüsten büyükçe bir grup kaçtı. Şube yöneticisi olmasam ben de giderdim. Bunlar küçük meseleler. Bunlar dışında hazırlıkların çok önceden başladığı, örgütlerin tabanlarını iyi hazırladıkları ve altı hafta süren hummalı bir çalışmayı harika bir dalgaya dönüştürdükleri bir eylem oldu. Yenilerini bekliyoruz artık. Yoksa kriz başımıza çorap örecektir.